

Nr 10.

Ankom till riksdagens kansli den 2 mars 1933 kl. 2.30 e. m.

Memorial med förslag till ändrad lydelse av § 10 i instruktionen för riksdagens revisorer av stats-, banko- och riksgäldsverken.

Bestämmelser angående ersättning åt riksdagens revisorer av stats-, banko- och riksgäldsverken äro meddelade i § 10 av den för revisorerna gällande instruktionen. Nämda paragraf är av följande lydelse:

»§ 10.

Revisor äger att under revisionsförrättningen åtnjuta, förutom resekostnadsersättning i likhet med riksdagens ledamöter, dagtraktamente, som för revisor, bosatt i huvudstaden, utgår med 24 kronor och för annan revisor med 32 kronor. Därutöver äger revisor att under resa, som av revisorerna företages till allmänt verk eller inrättning utom huvudstaden, uppbära särskilt dagtraktamente med 16 kronor. Revisor, som under pågående revision efter beviljad ledighet besöker hemorten, äger att undfå gottgörelse för därav föranledd resekostnad efter samma grunder som riksdagsledamot under lagtima riksdag, dock högst för två resor fram och åter. Nämda traktamenten och resekostnadsersättningar skola utbetalas av riksgäldskontoret.

Resekostnadsersättning tillkommer icke revisor, som i egenskap av riksdagsman eller i följd av annat allmänt uppdrag under den tid, revisionen pågår, vistas å revisionsorten samt för sådant uppdrag åtnjuter dylik ersättning. Om revision äger rum under pågående riksdag, må icke heller ledamot av revisionen, som tillika utövar riksdagsmannakallet och därför åtnjuter arvode, vara berättigad att i egenskap av revisor uppbära traktamente.»

I samband med behandling år 1932 av frågan om sänkning av arvodena till riksdagens ledamöter förutsattes, att en motsvarande nedsättning borde äga rum jämväl i statsrevisorernas ersättning. Sedan den av 1932 års riksdag såsom vilande antagna grundlagsändringen i fråga om riksdagsmannarvoden numera definitivt antagits och trätt i kraft, har utskottet ansett sig böra till prövning upptaga frågan om ersättning till statsrevisorerna. I sådant avseende får utskottet anföra följande.

Enligt utskottets mening bör arvode till statsrevisorerna fortfarande liksom

hittills utgå i form av traktamente med visst belopp för dag. En övergång till fasta arvoden för hela revisionsförrättningen skulle visserligen vara tänkbar med hänsyn till stabiliteten i sammanträdesperiodens längd — denna utgör numera regelbundet tre månader — men skulle å andra sidan möta svårigheter i det förhållandet, att för varje revisor utses suppleant, vilken under vissa förutsättningar inkallas till tjänstgöring med rätt till ersättning under tjänstgöringstiden i stället för den ordinarie ledamoten.

I överensstämmelse med vad utskottet i utlåtande nr 9 förordat beträffande ersättning till kyrkomötesledamöter torde dagtraktamentena för statsrevisorer böra fastställas till 20 kronor för revisor, bosatt i huvudstaden, och till 27 kronor för annan revisor.

I fråga om ersättning för resa till och från revisionsförrättningen böra gälla samma bestämmelser som för riksdagsmans resa till och från riksdag.

Vad angår det särskilda dagtraktamente, som utgår under resa, vilken av revisorerna företages till allmänt verk eller inrättning utom huvudstaden, har riksdagens besparingskommitté i sitt betänkande ansett ett borttagande av detta traktamente kunna ifrågasättas. Utskottet finner för sin del skäl föreligga för att ett dylikt traktamente fortfarande utgår. Traktamentets belopp torde emellertid böra nedsättas från 16 till 10 kronor.

Såsom av det föregående framgår, äger vidare statsrevisor för närvarande rätt till resekostnadsersättning för högst två hemresor under pågående revisionsförrättning. Sedan antalet fria hemresor för riksdagsmännen numera utökats från högst två till högst fem för lagtima riksdag, har utskottet ansett sig böra förorda, att antalet fria hemresor för statsrevisorerna bestämmas till högst tre.

På grund av det anförda får utskottet hemställa,

att riksdagen må besluta, att § 10 i instruktionen för riksdagens revisorer av stats-, banko- och riksgäldsverken skall i nedan angiven del erhålla följande ändrade lydelse:

§ 10.

Revisor äger att, förutom resekostnadsersättning och traktamente enligt vad som gäller för riksdagens ledamöter vid resa till och från riksdag, under revisionsförrättningen åtnjuta dagtraktamente, som för revisor, bosatt i huvudstaden, utgår med 20 kronor och för annan revisor med 27 kronor. Därutöver äger revisor att under resa, som av revisorerna företages till allmänt verk eller inrättning utom huvudstaden, uppbära särskilt dagtraktamente med 10 kronor. Revisor, som under pågående revision efter beviljad ledighet besöker hemorten, äger att undfå gottgörelse för därav föranledd resekostnad efter samma grunder som riksdagsledamot under

lagtima riksdag, dock högst för tre resor fram och åter. Nämnda traktamenten och resekostnadsersättningar skola utbetalas av riksgäldskontoret.

Resekostnadsersättning tillkommer — — — uppbära traktamente.

Stockholm den 2 mars 1933.

På bankoutskottets vägnar:

HARALD ÅKERBERG.

Närvarande: Se anteckning å utlåtande nr 9.
